

Het is eindelijk zomer! Muziekweb heeft daarom een playlist samengesteld over vakantieland nummer een: Frankrijk!

Muziekweb heeft speciaal voor de francofielen onder ons een chronologische playlist gemaakt met Franstalige liedjes. Van nostalgische chansons tot veelbelovende eigentijdse artiesten; alles komt voorbij.

La mer - Charles Trenet (1946)

Na de Tweede Wereldoorlog groeide de 'feelgood song' La Mer geleidelijk uit tot een chansonklassieker en jazzstandard. Sindsdien is het nummer ook in vele talen vertaald en gezongen, bijvoorbeeld door de Amerikaanse zanger Bobby Darin met de titel Beyond the Sea. De tekst had de Franse showman Charles Trenet al op 16-jarige leeftijd geschreven. Pas jaren later kwam de melodie tot hem terwijl hij vanuit de trein het meer van Thau zag liggen.

La vie en rose - Edith Piaf (1947)

De bestverkopende Franse single naast La Mer is La Vie En Rose van Edith Piaf. Ook geschreven vlak na de Tweede Wereldoorlog en ontzettend populair geworden in Amerika in allerlei coverversies. De vroegere straat- en nachtclubzangeres Piaf en haar team dachten aanvankelijk dat het lied geen succes zou zijn. Ze hadden ongelijk. Een romantisch lied over de vreugde van de

liefde tussen twee mensen, hoe deze het leven roze kleurt.

La mauvaise réputation - George Brassens (1952)

Hoewel hij buiten Frankrijk niet echt beroemd werd, mag een liedje van deze grote Franse chansonnier niet ontbreken. Zichzelf heel eenvoudig begeleidend op gitaar zong de dichter en singer-songwriter George Brassens onconventionele liedjes, met zwarte humor doorspekt en anarchistisch getint. Hij nam het op voor de mensen die buiten de boot vielen en hun eigen pad volgden.

Ne me quitte pas - Jacques Brel (1959)

Een van de grootste chansonniers was de Franstalige Vlaming Jacques Brel. Een van zijn klassiekers is het lied Ne Me Quitte Pas, uitgebracht in 1959 en later opnieuw in 1972. In deze originele versie hoor je naast de piano de zangerige tonen van de Ondes-Martenot, een elektronisch instrument. In het Nederlands heeft Brel het lied ook gezongen, in de vertaling van Ernst van Altena: Laat Me Niet Alleen. Een treurlied over verlaten zijn door je geliefde.

Dis, quand reviendras-tu? - Barbara (1964)

We blijven nog even in weemoedige sferen met Barbara's lied Dis, Quand Reviendras-Tu?. Over het missen van en verlangen naar de geliefde die afwezig is. Elk moment zonder hem is voor haar verloren tijd. Tegenwoordig zou de Joodse Française een 'gothic' genoemd worden, met haar zwartkleurige kleding, zwarte haren en dito makeup. Ook met haar donkergetinte stem belichaamde ze een en al melancholie.

La bohème - Charles Aznavour (1965)

Charles Aznavour wordt wel de 'Frank Sinatra van Frankrijk' genoemd. Een charismatische zanger met een prachtige stem. De Fransman van Armeense afkomst dankt zijn grote doorbraak aan Edith Piaf die hem mee op tournee nam door Frankrijk en de Verenigde Staten. Met La Bohème scoorde hij een internationale hit. Het lied gaat over de herinneringen van een schilder aan zijn jonge jaren in Montmartre, toen hij nog arm maar gelukkig was.

Les Champs-Élysées - Joe Dassin (1969)

De Champs-Élysées is de meest prestigieuze avenue van Parijs. Deze bijna twee kilometer lange brede, met bomen begroeide boulevard inspireerde de Frans-

Amerikaanse zanger Joe Dassin tot het aanstekelijke 'feelgoodnummer' Les Champs-Élysées. De naar Europa geëmigreerde Amerikaan sprak vele talen vloeiend en bracht dan ook in meerdere talen liedjes uit. Dassin stierf op 41-jarige leeftijd aan een hartaanval.

Je t'aime... moi non plus Serge Gainsbourg & Jane Birkin (1969)

Je T'aime... Moi Non Plus is misschien wel dankzij zijn controversiële en expliciet seksuele karakter een internationale hit geworden. Eind 1967 vroeg Brigitte Bardot aan Serge Gainsbourg voor haar het mooiste liefdeslied ooit te schrijven. Het resultaat waren de twee duetten Bonnie And Clyde en Je T'aime Moi Non Plus. De toenmalige echtgenoot van BB vond het tweede duet niet acceptabel, dus die single werd niet uitgebracht. Twee jaar later bracht Gainsbourg het nummer wél uit, nu samen met zijn nieuwe geliefde, de Engelse actrice Jane Birkin. In veel landen werd het lied verboden of de waarschuwing geplaatst -verboden onder de 21 jaar-. In 1974 werd de single heruitgebracht in Nederland.

Une belle histoire - Michel Fugain & Le Big Bazar (1975)

Une Belle Histoire staat elk jaar in de Radio 2 Top 2000, maar is gek genoeg nooit een grote hit geweest in Nederland en België. Het is dan ook een sfeervol nummer dat door verschillende artiesten in het Nederlands is gecoverd onder de titel (Zoals) Een Mooi Verhaal. Onder meer door Gerard Cox, Ann Christy en Paul de Leeuw met Alderliefste. Een vrolijk lied over een onbekommerde vakantieliefde.

Mademoiselle chante le blues - Patricia Kaas (1987)

Dit is het lijflied geworden van de Franse zangeres en actrice Patricia Kaas. Het door liedschrijver Didier Barbelivien geschreven nummer Mademoiselle Chante Le Blues was de eerste single van haar debuutalbum Mademoiselle Chante... en bereikte direct de top in Frankrijk. Ze groeide uit tot een superster in eigen land. Met haar krachtige vertolking heeft ze naast haar eigen muziek ook succes met cabaretklassiekers en chansons van Piaf.

Hélène - Julien Clerc (1987)

In het niet zo francofiele Nederland is het scoren van een nummer 1-hit best bijzonder. Julien Clerc lukte dit in 1976 met zijn superromantische nummer This Melody. De charmante zanger met donkere krullenbos boekte meerdere

successen in Nederland, zelfs nog in de jaren tachtig met het humoristische en swingende nummer Hélène. Heel toevallig is dat ook de voornaam van zijn tweede echtgenote Hélène Gremillon, een schrijfster met wie hij in 2012 trouwde.

Je veux - Zaz (2010)

We maken een sprong in de tijd, naar de 21e eeuw. Een veelbelovend nieuw talent is de singer-songwriter Zaz. Ze mengt jazzy stijlen met Franse variété, soul en akoestische folk. Van haar debuutalbum werd het nummer Je Veux een hit, waarin ze zingt dat ze geen behoefte heeft aan geld of rijkdom maar wel aan liefde, vreugde en een goed humeur.

Formidable - Stromae (2013)

Een andere artiest die we goed in de gaten moeten houden is Stromae, een bijzonder creatieve Belgische singer-songwriter van hiphop en elektronische muziek. Stromae verwijst naar *maestro*. Stromae heeft een heel eigen(zinnige) stijl. In 2013 won Stromae maar liefst acht MIA-s (Vlaamse muziekprijs), waaronder voor Formidable als hit van het jaar. De videoclip werd stiekem opgenomen in de binnenstad van Brussel, waar een zogenaamd stomdronken Stromae de aandacht trok van een nietsvermoedend publiek.

Avec le temps - Leo Ferré (1971)

Met de tijd... gaat alles voorbij. Geen beter nummer om deze playlist mee te eindigen dan dit *tijdloze*-melancholieke nummer over het verstrijken van de tijd. George Brassens, Jacques Brel en Leo Ferré worden wel de *Grote Drie*-van het chanson genoemd. De uit Monaco afkomstige provocatieve dichter, schrijver en componist Léo Ferré krijgt het laatste woord.

Samenstelling: Sandra van de Putte

Illustratie: Judith de Rond